

[Flygaard]

gangsafgiften til en løbende beskatning. Og vores interesse bliver så meget større, hvor det drejer sig om et område, hvor grundværdien ikke alene spiller en stor, men også en voksende rolle. Da det heller ikke er tilfældet, skal jeg kort meddele, at retsforbundet ikke kan medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Hagen Hagensen (KF):

Nu skal jeg passe på ikke at få blandet så forfærdelig mange flere ting ind i drøftelsen her i dag, for løbende afgift af værdistigninger, reglerne om 1.400 m², og hvad mere der også er blevet nævnt her, kunne vi jo godt tage med ind også og drøfte. Men lad det ligge, bortset fra at jeg strejfer det ved at sige, at reglen om de 1.400 m² med dispensationsadgangen dog har den begrundelse, at den, der ønsker at ligge med den store grund, der kunne udstykkes, må lide ved at skulle betale skat deraf.

Nu er jeg jo slet ikke tilhænger af, at vi skulle have nogen særlig indkomstskat, men jeg kan endda forstå denne 1.400 m²-regel.

Jeg kan imidlertid ikke forstå den anden regel her, fordi den jo langt fra gælder dem, der ligger med den meget store og meget dyre grund. Det gælder også dem, der ligger med en efterhånden almindelig grund, der blot ligger i et område, hvor der har været en vis grundmangel. Man har måske et lille hus på, som man har opført for mange år siden, og ønsker aldeles ikke på nogen måde at bygge dette ud, har måske heller ikke penge til det. Alle disse ting, jeg har nævnt her, kommer jo til at betyde, at grundværdien vil være den største del af ejendomsværdien. Der bliver ikke så meget tilbage i værdi af det, man har bygget på grunden, og så kan jeg altså ikke få ind i mit hoved, at det skulle være en indispensabel regel, og at man aldeles ikke kan komme væk fra, at man skal betale skat af disse ting.

Ministeren var lidt inde på, at vi kunne komme til at kigge på tingene senere hen. Men hvorfor dog vente, når vi nu kan klare det på forhånd, så folk ved, hvad de har at rette sig efter? Det er vel nogenlunde givet, at der ved 16. alm. vurdering kom ganske mange ejendomme ind under reglen her, og det er helt utvivlsomt, at der vil komme endnu flere ved 17. alm. vurdering. Jeg kan jo

ikke stå og nævne noget eksakt tal, men jeg kan i hvert fald nævne, at man regner med, at den gennemsnitlige stigning i grundværdier vil være omkring 80–90 pct., medens man vel regner med, så vidt jeg har forstået det, at den gennemsnitlige stigning i ejendomsværdier, taget som helhed, ikke vil komme meget over et halvt hundrede procent, måske enkelte op imod en 60 pct. Her ligger simpelt hen noget, som vil komme til at betyde, at langt flere uvægerlig vil få mere end halvdelen af ejendomsværdien på grundværdien.

Derfor er det, at vi sammen med venstre og fremskridtspartiet har søgt at komme dette skæve forhold til livs ved at rejse forslaget nu. Vi erkender, at det har været prøvet nogle gange før, men der skulle dog være en mulighed for, at man kunne indse det rimelige i, at man ikke skal tage skat hjem hos nogle, der måske sidder i et ret beskedent hus eller i et lidt større hus, der bare ikke er særlig godt holdt ved lige, fordi man ikke har haft penge til at gøre det og ikke har penge til at bygge til for. Så skal man komme i det øjeblik, de sælger, og så skal man tage en væsentlig del af deres ejendom fra dem. Det kan jeg i hvert fald aldeles ikke lide.

Men det, der har gjort mig bekymret i dag, det var den socialdemokratiske ordfører, der sagde, at det var helt tilsigtet, at man ville have skat af denne stigning. Det var noget, man ligefrem havde lagt vægt på. Det vil jeg godt anholde, for jeg kan ikke forstå, at det skulle være opfattelsen hos regeringspartiet, at man ville sørge for, at flere og flere, der sidder med beskedne bygninger på en grund eller med nogle gamle huse, hvis værdi ikke er særlig stor, skulle komme ind under en beskatning, når de sælger. At det var noget, der var tilsigtet, har simpelt hen skuffet mig.

Så kan jeg heller ikke rigtig lide, at ministeren ikke vil tage fat på tingene nu, men stiller en vis justering – det er vist et af ministerens yndlingsudtryk – i udsigt, når vi engang har set resultatet af 17. alm. vurdering. Ja men der er mange, der gerne vil vide, om de, om jeg så må sige, er købt eller solgt. Skulle vi dog ikke lade dem få det at vide nu og så tage og ophæve denne bestemmelse?

Jeg kan jo regne ud, at det ikke bliver sådan lige i morgen, vi gør det, selv om jeg er så enig som nogen med hr. Ivar Hansen i, at det burde være en ekspeditionssag. Men nu